

סדה בוקר, 8.12.64, יום ג' ג' סבה

חברתי הגה אחסול לפנות ערב.

בבוקר היה אצלי שטירא (למי יזמחו) והטביר לי עמדת אסכול - שזה

יהיה אסון ומשבר ממלכתי אם יהקרו ועדת השבעה, והוא שואל אם אסתפק בפרטות

הווה דעת יוטף. אמרתי לו שהממשלה לא זקוקה להמכמהי, העטה היא מה שהרצח

אני אעשה מה שלדעתי נכון. הפיתה היחה ידידותית.

הבוקר פרטטו העהוגים חוות דעה היועץ המשפטי. אינו מיעץ להקים ועדה

שוחטים כפי שאני הצעתי, אבל הוא אומר שאם חרדה הממשלה לפתוח העניין מחדש

היא היטיב לעשות אם העמיד לחקירה מחודשת בהיקאו הטלא והיא חשבה אם חלף

שוב בדרך עקיפה ובחקירות חלקיות. - יש בזם משום סרגזיה לא מועטה שלא רק

העניין עצמו היה עסק ביש אלא שבם הטיפול בו היה ביש מזל שהחילוה עד כוסו. -

סיכויים והסתבכיות אלה עוברים כל זכיון אנושי.

- קמה גם להשתחרר מהרושם כי סוף הפסוק שהוצב לענין בעקבות מסקנותיה

כל ועדת השבעה אינו סוף אסוק בכלל - מסקנות ועדת השבעה אין בהן טעם קרושה

טיוחדת - והן גטולות ערך כל קביעה שיפוטית או מדעית. - מסקנות ועדת השבעה

לא היו עומדים במבחן אילן היו מועברות תחת שבט ביקורתו של בית משפט בישראל.

טלפנתי הבוקר לחיים שיהן לשלושה העהוגים "שאלה בלוית לטר ההחבורה",

אולי יואיל כבוד שר ההחבורה לציין לפתוח מקרה אחד שבו לקחה על עצמה הממשלה

להקים ועדה שרים מאז קום המדינה ועד אוקטובר, 1960, ולא עד בכלל, לשפוט

בין אזרחים שהאשימו זה את זה? והאם לא ידוע לשם החבורה שבחיותי ראש

ממשלה הוקמו ועדות שרים לדון בעניני כלכלה וכספים, בשחון וחוז, עיזור

האוכלוסין ועוד? והאם לא ברור לו החבול בין דיון בענינים אדמיניסטרטיביים

ומוליטיים היספוריים לממשלה ובין משפטים בין ריב של שני אנשים המסורים

לבתי המשפט? וכו"

וכן מכתב "לכבוד ראש הממשלה וכד המשפטים היש לי הזכות לקבל השפט

הטלא של הוות דעת היועץ המשפטי על פניהי לשם המשפטים והיועץ המשפטי בדבר

חנהל והמסקנות של ועדה השרים מאוקטובר 1960? אם רוח"ם סבור שמאלתי זו

צריכה להיות כובאה תחילה לפליאת הממשלה - אני מוותר על השובה. בכבוד רב. וכו"

שכתתי אחסול לקחת ההיקים וביקשתי לשלחם לי מיד.

- בא אצלי הבוקר מרדכי ארצישראלי - סופר הארץ בבאר שבע. שלח אותו שוקן.

אכרחי לו לא אתן עכטיו שום ראיון, אני מחכה לחוות הדעה של היועץ המשפטי

המלאח, כי איני סומך על הקטעים בעהונים. איני סבור שאקבל אותן, היא גם

לא הכרחי בשבילי, כי אני יודע יותר סגנו, כי מלבד החומר הממשלתי שהגשתי לו

בחיבור של אסד - יש לי חומר מעלגתי לא פחות חשוב, שאינו כלול בחומר שהגשתי

לממשלה, ובעוד זמן מה - אולי בעוד שבועים אומין שלושה עהונים - דבר - הארץ -

הבוקר - ואטסור להם דעתי על הענין. לא אמסור חכל - כי איני אמסא מחויב

לספר כל מה שנעשה במפלגה, אבל אמסור כל הפרשה של 1960. דברים אלה הוסיפו
לו למסור לשוקן לידיעתו האישית, לא לפרסום.

אח"כ בא אצלי יעקבסון - איש הייאה. הם כסייעים לעליה ברומניה וממרוקו.

רק 60 מיובאי מרוקו אינם כוללים לארץ, לפי דבריו מנהל הייאה בארץ נסגר
(קרייזר), והוא לסדר בניינו. כמו רוצה להשתקט מה עם משפחתה. ליווה אותו
אליה אוריאל כ"המומד".

- חיים טלמן שהחבריו טוענים לא לפרסם שאלתי לבר יהודה כי העהונים סלאיב,
"הפרשה", אכרחי: לפרסם.

קיבלתי אח"כ העהון **חסוי** סעריב. כבר שינה לשונה. במאמר ראשי
"ומה הלאה" מאונן שאין בעצב סטלה "המבט הוא מרבי ומנוחך גם בלעדי זה".

העמקן ורב הדורים פר רוזן באשים אה היועץ המשפטי שהוא "חד בדרי"

שחי ודבביו אינם קומדים במני המקורח".

(נדורי בשבועות האחרונים: יצאה לחיפה עם כולה ביום 27.10.64,

עזבנו חיפה ונסענו לה"א ביום 15.11.64 (19 יום בחיפה) שבה לשדה כוקר

ביום 7.12.64 (שחיתי בה"א 3 שבועות).